

2000: 20]. W przypadku takich podmiotów, podlegających prawom wolnego rynku, elastyczność, kreatywność i zdolność do szybkiego wprowadzania innowacji jest warunkiem ich przetrwania. W przypadku instytucji kultury nie jest już tak oczywiste. Utożsamiane są one często wyłącznie z ochroną dziedzictwa i działają monolitycznie od dziesięcioleci, niejednokrotnie na podstawie statutów sformułowanych przy ich założeniu [Asworth, 2006: 30]. Ten zakorzeniony konserwatyzm (skądinąd cenny), brak jednoznacznych miar oceny wartości i skuteczności działania oraz uzależnienie od środków publicznych, dysponowanych przez nie zawsze kompetentnych, a często uwikłanych politycznie, decydentów sprawiają, że sam pomysł wprowadzenia innowacji w instytucji kultury często jest wynikiem nie tyle podejmowania racjonalnych decyzji, ile po prostu dziełem przypadku – pomysłu lidera (np. dyrektora czy reżysera), interesującego spotkania na płaszczyźnie artystycznej, polityki mecenasów czy wreszcie decyzji być może zupełnie przypadkowego urzędnika.

Literatura

- Asworth G.J. (2007), *Heritage in Fragments: A Fragmented Instrument for Fragmented Policies*, [w:] *Cultural Heritage in the 21st Century. Opportunities and Challenges*, International Cultural Centre, Kraków.
- Dąb-Kalinowska B. (1984), *Mecenat czy sterowanie sztuką*, [w:] *Mecenas. Kolekcjoner. Odbiorca*, Materiały Sesji Stowarzyszenia Historyków Sztuki, Katowice, listopad 1981, red. E. Karwowska, A. Marczak-Krupa, PWN, Warszawa.
- Dmitruk K.M. (1999), *Wokół teorii i historii mecenatu*, [w:] J. Kostecki (red.), *Z dziejów mecenatu kulturalnego w Polsce*, Fundacja Bankowa im. L. Kronenberga, Biblioteka Narodowa, Warszawa.
- Herbst J. *Raport z badania „Kondycja sektora organizacji pozarządowych w Polsce 2004”*, Stowarzyszenie Klon/Jawor, marzec 2005 <http://www.ngo.pl/files/badania.ngo.pl> (dostęp: 20.09.2009).
- Hewison R. (2006) *What is the Point of Investing in Cultural Leadership, if Cultural Institutions Remain Unchanged?*, www.demos.co.uk (dostęp: 05.03.2011).
- Ihlen Ø. (2005), *The Power of Social Capital: Adapting Bourdieu to the Study of Public Relations*, Department of Media and Communication, University of Oslo, „Public Relations Review”, 31: 492–496.
- Materiały informacyjne Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, <http://www.eog.gov.pl> (dostęp: 05.03.2011).
- Narodowa Strategia Rozwoju Kultury na lata 2004–2013; Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, http://bip.mkidn.gov.pl/media/docs/Narodowa_Strategia_Rozwoju_Kultury.pdf (dostęp: 20.09.2009).
- Ostrower F. (1998), *The Arts as Cultural Capital among Elites: Bordieu's Theory Reconsidered*, Department of Sociology, Harvard University, „Poetics”, 26: 43–53.
- Raporty o stanie kultury (2009), Wnioski i rekomendacje, Narodowe Centrum Kultury, Warszawa.
- Rottenberg A. (2005), *Sztuka w Polsce 1945–2005*, Wydawnictwo Piotra Marciszuka STENTOR, Warszawa.

Senge P. (2000), *Classic Work: The Leader's New Work: Building Learning Organizations*, [w:] Knowledge Management, Classic and Contemporary Works, Massachusetts Institute of Technology, <http://www.google.com/books?hl=pl&lr=&id=Ckb6GcUq31MC&oi=fnd&pg=PA19&dq=Senge+P.+Classic+work:+The+Leader%E2%80%99s+New+Work&ots=dseuNzmAcn&sig=AqbwVZiX53vB-GLlf953rjW7YcQ#v=onepage&q&f=false> (dostęp: 19.03.2011).

Świerżewska E., *Obrazy i emocje, czyli bogactwo w prostej formie – recenzja spektaklu „Świat Garmanna”*, www.qlturka.pl/04.10 (dostęp: 19.03.2011).

